

Кръвта бликва изъ гърдите му, поросва лицето на Мара и тя се свѣства.

Мара се надига да види и виква колкото ѝ гласъ държи: помощ!
помощ!

XI

Влиза Тихомиръ, Стражата.

/ Излиза тичишкомъ/

Стражаръ наднича надъ Драгомира и като похваща ржката му прошепва:
издѣхналъ.

Д Ъ Й С Т В И Е Ч Е Т В Ъ Р Т О

Обстановката както въ началото .

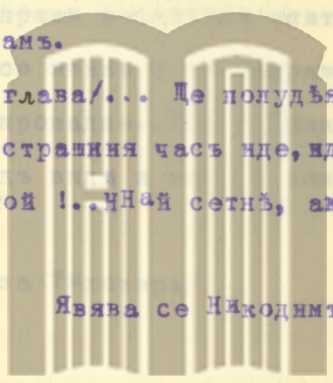
Шинманъ съ подпухнали очи ходи изъ залата.

Вънъ е още тъмно, но личи че се съмва. Чуватъ се гласоветъ на пѣтци,
които пѣятъ въ надпрѣварване.

I.

Шинманъ е самъ.

/ Вмисленъ, като вдига глава/... Де полудѣя!... не способенъ съмъ да
свържа двѣ мисли!... а страшния часъ иде, иде!... Господи дай ми умъ!..
Какво пъкъ заххснѣ и той !... ЧНай сетнѣ, ако ще идва - нека дойде!
/ Вслушва се? Иде!...

Явява се Находимъ.

Патриарха ?

Ще дойде.

Знае ли всичко ?

Той е ужасенъ. Изпърво отрѣче да дойде. Но слѣдъ като му изложихъ
какъ стана всичко - той ме изгледа сурово и каза: иди по скоро и гле-
дайте Мара.. гледайте Мара добрѣ, защото могатъ да станатъ още по ло-
ши нѣща.

Какви по лоши нѣща ?

Той се опасява за здравето на Княгиня Мара.

Здравето на княгинята е добрѣ. Но какъ ще я склонимъ ?

Само Патриархътъ може да стори това.

Мълчание.

Да.. Патриархътъ.. а той не иде!

Трѣбва да дойде вече. Азъ бихъ го чакалъ, но разбрахъ, че той не иска

Колко упоритъ е този човѣкъ!

Страненъ човѣкъ! Азъ не знамъ за какво той възлага толкова вѣра на